

Problemes per a Guardiola

LA SETMANA

1 L'Ajuntament de Riba-roja del Túria va reconèixer en el ple consistorial celebrat divendres 30 de març que, efectivament, i tal i com va assenyalar aquest setmanari, l'influent socialista Felipe Guardiola, diputat, portaveu autonòmic i flamant president de la Comissió contra el Tràfic d'Influències al País Valencià, havia estat l'intermediari per al cementiri privat que al municipi edifiquen Neprivasa i els seus socis d'Asfaltos y Construcciones, SA, Pacsa. Tot després que Ramon Paredes, regidor d'Esquerra Unida al petit Ajuntament del Camp del Túria formulara tres preguntes relacionades amb sospitoses actuacions econòmiques de la societat dels germans Bardavio Olliden, els que, des de Madrid, van depositar totes les seues gestions i confiança al despatx d'Asesoramiento Profesional, SA, APSA, dirigit per Felipe Guardiola.

A Neprivasa-Pacsa ja li havien caducat els dos anys de temps legal de la seua llicència d'obres. No obstant això, el passat 11 de novembre, el seu conseller-delegat, José María Bardavio Olliden, li'n demanava a l'alcalde socialista, Joan Antoni Toledo, una pròrroga. Uns dies més tard, el 30 de novembre, l'ajornament era aprovat i a les arques de l'Ajuntament entrava un ingrés d'1.200.000 pessetes destinades a l'Escola Municipal de Música. A canvi del donatiu, i tal com ha denunciat EU de Riba-roja, "Neprivasa ha deixat de pagar 7.662.639 pessetes com a impost municipal -el 2% sobre el valor de la primera part del projecte, més de 300 milions". Influències o no, el consistori de majoria socialista no va

cobrar a Neprivasa el percentatge que, per l'alça dels valors immobiliaris, li corresponia, infravalorant el preu real de les obres en més de sisanta milions de pessetes. Hi ha altres actuacions municipals que tampoc presenten massa lògica.

El pressupost local de Riba-roja per a enguany és d'uns 525 milions de pessetes, un terç més que l'anterior, però el seu deute se situa al voltant dels 300 milions de pessetes. La venda a la desesperada de terrenys de propietat municipal sembla ser la fórmula per a afrontar-lo. Així, fonts tècniques asseguren que "una maniobra purament especulativa, amb uns quants convenis ruïnosa" han estat signant-se per a cobrir el forat negre de la comptabilitat. Dos casos han estat els principals, i un bon botó de mostra. Per la requalificació d'uns 225.000 m² de sòl no-urbanitzable com a sòl industrial, Promociones Claverol, SA, d'Almeria, compensarà econòmicament el municipi amb l'entrega de 75 milions de pessetes. La mateixa quantitat que haurà d'entregar Regadíos de València, SA, Reva, per una altra requalificació de més d'un milió i mig de m². Preus ben escandalosos. A 333 ptes. el m² per a Claverol, i... ja 47 ptes! per a Reva.

Ismael L. Belda

Comunicació Europea

2 La Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat valenciana ha preparat, com fa d'alguns anys ençà, les jornades de Cinema Jove, organitzant l'encontre juvenil de Cinema i Vídeo. Enguany, a més, organitzades per la Direcció General de Política Educativa, se celebraran, tot coincidint amb l'encontre,

unes jornades d'educació i comunicació.

Les jornades pretenen ser un espai favorable a l'intercanvi d'experiències desenvolupades en el camp de la comunicació àudio-visual i l'educació. Mitjançant la realització de taules rodones i la lectura de ponències els participants oferiran els seus punts de vista sobre la com-

saber res del projecte quan un grup que ja havia començat a treballar-hi els demanà suport institucional. Ara, el director general de Mitjans de Comunicació Social, Andreu López, ha demanat a l'Agència Espacial que incloga la Generalitat valenciana en el programa. El que abans no interessava en absolut ara és la "clau de la nova Europa de la

Felipe Guardiola, actuacions poc regulars.

plicada relació dels actuals mitjans de comunicació amb les diferents experiències curriculars.

Tot i que les jornades resulten, d'entrada, molt interessants tant per la temàtica com per les diverses personalitats que hi assistiran, alguns punts resulten certament estranys. És estrany que una de les experiències base a comentar siga l'aportada per un representant del Ministeri d'Educació francès, sobre la seua participació en el projecte Olympus. L'Olympus serà un satèl·lit llançat per l'Agència Espacial Europea que emetrà, a diverses bandes horàries, una programació cultural i educativa d'abast europeu. I resulta estranya aquesta presència perquè ni la mateixa conselleria que organitza les jornades, ni la Diputació de València, volgueren

imatge". Els canvis de rumb de la Generalitat acaben per no sorprendre.

Atractiva, si més no, pot resultar la taula rodona sobre televisió i educació, en la qual participen, entre altres,

membres de Canal Plus, Tele 5 i Antena 3. Resultarà curiós saber què pensen aquests canals sobre una temàtica que han descartat totalment, i serà també interessant conèixer qui és el representant de Canal 9 a la taula, quan fonts de l'empresa han assegurat que la Televisió Valenciana no té cap departament específic de programació cultural. Entre el 27 de juny i l'1 de

fús a París d'instituir el Certificat d'Aptitud per a l'Ensenyament secundari. Convocada per l'Associació Catalana d'Estudiants (ACE), aquesta jornada responia al bloqueig definitiu al qual es va trobar confrontat Joan Becat, secretari de l'associació Amics dels Estudis Catalans, en la seva entrevista amb els consellers tècnics del ministre de l'Education Nationale, Lionel

prudència per a evitar un "exemple contagiós", tot i que "el dossier és tècnicament aplicable". Pel que fa a això, cal recordar que la normalització de l'ensenyament de les llengües nacionals a Bretanya i Còrsega ha estat realitzada, després del refús estatal, coincidint amb un context de violència provocat per l'Exèrcit Revolucionari Bretó i el FANC respectivament.

Segons Becat, que era a París mitjançant la intervenció del diputat socialista Enric Sicre, "som governats per tecnòcrates bojós i instigadors de violència. Quan hem dit que a Catalunya Nord no hi havia hagut mai violència, i que volfem pacíficament i com a bons ciutadans responsables ajudar al futur de la nostra regió i fer una bona formació dels nostres joves, se'n van riure".

A més dels professors i de l'ACE, que ja ha enviat més de 3.000 postals al Ministeri, la demanda d'un CAPES de català compta des de fa temps amb el suport de tots els diputats i senadors de la Catalunya Nord. La recent entrevista s'havia sol·licitat perquè encara no havia estat donada cap resposta del 1988 ençà, tot i que al juny de 1989 ja s'havien instituit els nous diplomes de bretó, cors i basc. En el cas d'aquesta darrera llengua, no s'ha arribat fins al CAPES perquè Baiona no posseeix cap centre universitari.

La necessitat del famós títol rau en la situació precària de l'ensenyament del català al nord. Als col·legis s'ensenya com a assignatura de llengua regional facultativa, i sovint fora de les hores lectives habituals. A la Universitat, l'ensenyament de la nostra llengua es justifica pel fet de ser *llengua estrangera*, és a dir, única oficial a Andorra.

Univers Bertrana

Al Parlament balear, tampoc

4 La mesa del Parlament balear ha considerat —com les homòlogues dels parlaments català i valencià— que la informació demanada per EL TEMPS, relativa a l'assistència dels parlamentaris als actes plenaris, no era de la incumbència de la premsa. Lògicament cal pensar que si no ho és de la premsa, tampoc ho és dels ciutadans.

A pesar que en el moment de redactar aquesta informació encara no ens ha arribat la resposta oficial per escrit, la negativa s'ha produït verbalment, adduint raons bastant incomprensibles: per exemple, que era una petició anòmala que no s'havia fet mai.

Es realment indignant que aquells a qui els ciutadans atorguen unes responsabilitats polítiques s'autoatorguin poders quasi divins per a decidir que els ciutadans —que són els que els paguem els sous i les dietes, cosa que convé no bolidar— no tenim dret a saber qui assisteix als plens a través de la consulta de la premsa de les actes de les sessions plenàries, que és precisament el que es demanava.

Esperem que la resposta escrita oficial —quan es produeixi, si es produeix— contengui tot un raonament jurídic sobre interpretacions quasi metafísiques del reglament de la Cambra que fan impossible "atendre la seva petició". O alguna cosa semblant diran.

Dissortadament, allò que alguns ingenus pensaven —i cal posar-ho en passat perquè difícilment hi deu haver algú que encara ho pensi— que els polítics i les institucions estan per a servir els ciutadans i no al revés, és més fantasia que veritat. Cal demanar-se per què amaguen informació, de què tenen por.

Miquel Payeras

Universitat de Perpinyà.

juliol s'aclariran les incògnites.

Jordi Sebastià.

No al CAPES en català

3 La totalitat de professors del Departament d'Estudis Catalans de la Universitat de Perpinyà, com també els seus alumnes, estaven en vaga el passat 2 d'abril per protestar contra el re-

Jospin.

El rebuig a la creació d'un simple títol de professor de català a l'estat francès, que ja existeix en els casos del bretó i el cors, es basa en arguments purament polítics. Així, un dels consellers de Jospin va declarar en la conversa que Perpinyà i la Catalunya Nord no constituïen cap regió conflictiva que justificués el CAPES de català i que havia d'actuar amb